

Република Србија
ВИШЕ ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО
У БЕОГРАДУ

**СМЕРНИЦЕ ЗА
ПОСРЕДОВАЊЕ
У ЗАПОШЉАВАЊУ
ЖРТАВА НАСИЉА
У ПОРОДИЦИ**

**СМЕРНИЦЕ
ЗА ПОСРЕДОВАЊЕ
У ЗАПОШЉАВАЊУ
ЖРТАВА НАСИЉА
У ПОРОДИЦИ**

Београд, 2023.

Смернице за посредовање у запошљавању жртава насиља у породици

Приређивач:

Више јавно тужилаштво у Београду

За приређивача:

Ненад Стефановић, виши јавни тужилац у Београду

Ауторке и уреднице:

Горјана Мирчић Чалуковић, Више јавно тужилаштво у Београду
Милица Љубичић, Друго основно јавно тужилаштво у Београду
др Тања Игњатовић, Аутономни женски центар, Београд

Учеснице у састављању текста:

Верица Станојевић, Одељење Раковица ГЦСР Београд
Соња Ћосић, Одељење Чукарица ГЦСР Београд
Жељка Зеленовић Вуковић, НСЗ филијала Вождовац
Татјана Мијушковић, НСЗ филијала Чукарица
Ања Зечевић, Аутономни женски центар, Београд

Лектура: Тамара Петковић

Посебна захвалност за дизајн и техничку обраду

Дизајн: Катарина Јешић

Техничка обрада: Мишо Глигорић

Издавач:

Више јавно тужилаштво у Београду
у сарадњи са Аутономним женским центром, Београд

Штампа: Штампарија Радунић

Тираж: 100 примерака

Година издања: 2023.

Штампу Смерница подржали су:

Шведска фондација Kvinna til Kvinna, компаније AVON и L'Oréal.
Садржај Смерница не представља нужно званичан став донатора.

САДРЖАЈ

Увод	7
Основа за активност посредовања у запошљавању	13
Састанак – организациона питања	15
Припрема за састанак	18
Састанак – размена информација и планирање мера	24
Периодични прегледи и извештаји	28
Прилози	30
Одређења из међународних уговора, закона и подзаконских аката која се односе на садржај смерница	31
Шта би требало да сви представници/-е институција знају о стању и потребама жртава насиља у породици	38
Потврда ОЈТ да је жртва насиља/оштећена у поступку који се води због кривичног дела насиља у породици (предлог потврде)	44
Записник са састанка ГКС за посредовање у запошљавању жртава насиља у породици (примерак записника)	45
Табеларни преглед података из евиденције о активностима ГКС (ексел табела)	50
Табеларни преглед података из извештаја ГКС који се достављају координаторки/-у за РЗН у вишем јавном тужилаштву у Београду (ексел табела)	51

УВОД

Доношењем Закона о спречавању насиља у породици („Службени гласник РС“ бр. 94/2016), којим је регулисана област насиља у породици и насиља према женама, направљена је „револуција“ у нормативном оквиру Републике Србије. Овај закон је полицији и тужилаштву, као традиционално репресивним органима, дао могућност да реагују и пре него што је извршено кривично дело, увео обавезну процену ризика и предвидео обавезну мултисекторску сарадњу. Ниједан други закон не изазива толико полемике и контраверзе као овај. Чак и након више од пет година његове примене не престаје интересовање за његову имплементацију. С друге стране, иако се примењује већ релативно дуго, многе његове одредбе нису или нису до краја имплементирани. Управо ово и даје додатни простор да се о њему и даље говори и пише, како би се у пракси реализовало оно што је у норми написано.

Законом је предвиђен широк круг државних органа и установа које су надлежне за његову примену. Поред полиције, јавног тужилаштва, судова опште надлежности и прекршајних судова, као надлежних државних органа и центара за социјални рад, надлежне су и друге установе у области дечје, социјалне заштите, образовања, васпитања и здравства, као и тела за родну равноправност на нивоу локалних самоуправа. Обавеза надлежних установа је давање помоћи и обавештавања о насиљу, као и пружање подршке жртвама насиља у

породици и жртвама кривичних дела¹ одређених овим законом. Овде се круг овлашћених не затвара, с обзиром на то да подршку жртвама насиља могу да пруже и друга правна и физичка лица и удружења.

-
- 1 Овај закон примењује се и на сарадњу у спречавању насиља у породици (чл. 24–27) у кривичним поступцима за кривична дела:
- 1) прогањање (члан 138а Кривичног законика);
 - 2) силовање (члан 178. Кривичног законика);
 - 3) обљуба над немоћним лицем (члан 179. Кривичног законика);
 - 4) обљуба над дететом (члан 180. Кривичног законика);
 - 5) обљуба злоупотребом положаја (члан 181. Кривичног законика);
 - 6) недозвољене полне радње (члан 182. Кривичног законика);
 - 7) полно узнемиравање (члан 182а Кривичног законика);
 - 8) подвођење и омогућавање вршења полног односа (члан 183. Кривичног законика);
 - 9) посредовање у вршењу проституције (члан 184. Кривичног законика);
 - 10) приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетних лица за порнографију (члан 185. Кривичног законика);
 - 11) навођење детета на присуствовање полним радњама (члан 185а Кривичног законика);
 - 12) запуштање и злостављање малолетног лица (члан 193. Кривичног законика);
 - 13) насиље у породици (члан 194. Кривичног законика);
 - 14) недавање издржавања (члан 195. Кривичног законика);
 - 15) кршење породичних обавеза (члан 196. Кривичног законика);
 - 16) родоскврнуће (члан 197. Кривичног законика);
 - 17) трговина људима (члан 388. Кривичног законика);
 - 18) друга кривична дела, ако је кривично дело последица насиља у породици.
- Овај закон се примењује и на пружање заштите и подршке жртвама кривичних дела из става 1. овог члана (у даљем тексту: кривична дела одређена овим законом).

Ако наведено доведемо у везу са чланом 12. и члановима 25. и 26. Закона о спречавању насиља у породици, долазимо до широке лепезе надлежних институција за пружање подршке жртвама насиља у породици и кривичних дела одређених овим законом. Тако је чланом 12. Закона предвиђено да: „Државни органи и установе надлежни за примену овог закона дужни су да брзо, делотворно и координисано спречавају насиље у породици и вршење кривичних дела одређених овим законом и да пруже жртви заштиту, правну помоћ и психосоцијалну и другу подршку ради њеног опоравка, оснаживања и осамостаљивања...”, а члановима 25. и 26. истог Закона предвиђено је да у раду групе за координацију и сарадњу, која разматра и случајеве када треба да се пружи заштита и подршка жртвама насиља у породици и жртвама кривичних дела из овог закона, поред сталних чланова – заменика јавног тужиоца, радника центра за социјални рад и надлежног полицијског службеника – по потреби могу учествовати и представници образовних, васпитних и здравствених установа и Националне службе за запошљавање, као и представници других правних лица и удружења, као и појединци који пружају заштиту и подршку жртвама.

Укључивањем свих ових институција, инсистирањем на брзом, делотворном и свеобухватном деловању и интегрисаној мултисекторској сарадњи, Закон о спречавању насиља у породици је поред превенције усмерен и на отклањање последица извршеног насиља, кроз пружање помоћи и подршке жртви насиља у циљу њеног опоравка, оснаживања и осамостаљивања. Како је јавни тужилац носилац интерсекторске сарадње, јер председава групи за координацију и сарадњу и усмерава њен рад, то је и јасна обавеза јавног тужиоца, да када

се укаже потреба жртве за опоравак, оснаживање и осамостаљивање, предузме мере из своје надлежности и у рад групе укључи и представнике/це институција који тај вид подршке могу да јој пруже.

Имајући у виду да је економска независност један од кључних сегмената осамостаљивања, да многа истраживања показују да један број жртава насиља остаје у насилним заједницама зато што су економски зависне од лица која према њима врше насиље, да су поједине уз друге облике насиља изложене и економском насиљу, да не раде јер им је то забрањивано и/или нису имале објективне услове да се образују, да траже посао и слично, то је законска могућност да се у рад групе за координацију и сарадњу укључе и представници/-це Националне службе за запошљавање заиста конкретна помоћ која, уз друге видове подршке, не само да води економској независности жртве него и њеном осамостаљивању, опоравку и изласку из насилне заједнице.

Управо наведено су увидели представници/-це надлежних институција са подручја стварне и месне надлежности Другог основног јавног тужилаштва² у Београду, који су још почетком 2020. године започели процес економског оснаживања и осамостаљивања жртава насиља у породици кроз конкретну меру њиховог запошљавања. Поред надлежних одељења Градског центра за социјални рад са подручја Општина Вождовац,

2 БИЛТЕН Вишег јавног тужилаштва у Београду – Економско оснаживање жена као један од предуслова за излазак из насиља (стр. 171–178), Милица Љубичић, координаторка Одељења за насиље у породици и заменица јавног тужиоца у Другом основном јавном тужилаштву у Београду.

Чукарица, Раковица и Гроцка, као и представника/-ца Националне службе за запошљавање са истог подручја, раду ове групе за координацију и сарадњу прикључиле су се и представнице организације цивилног друштва Аутономни женски центар, који се деценијама бави пружањем подршке женама са искуством насиља. Њихов пионирски рад донео је много бенефита који се огледају у економском осамостаљивању жртава насиља у породици и излазак из насилног окружења, те доприноси враћању њиховог поверења у рад институција.

Успостављен модел Другог основног јавног тужилаштва је својеврстан пример добре праксе и као такав је препознат од стране Вишег јавног тужилаштва у Београду. У сарадњи са творцима модела унапређен је и представљен у овим Смерницама како би се имплементирао на подручју целог Града Београда.

Смернице имају за циљ да олакшају рад других група за координацију и сарадњу, уједначе поступање релевантних институција, како би се на општи и јединствен начин уредила организација и поступање свих државних органа и установа и тиме омогућило делотворно спречавање насиља у породици, као и хитна, благовремена и делотворна заштита и подршка жртвама насиља у породици, што и јесте циљ Закона о спречавању насиља у породици коме тежимо.

КООРДИНАТОРКА
ЗА РОДНО ЗАСНОВАНО НАСИЉЕ
У ВИШЕМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У БЕОГРАДУ
Горјана Мирчић Чалуковић

ОСНОВА ЗА АКТИВНОСТ ПОСРЕДОВАЊА У ЗАПОШЉАВАЊУ

Поред Закона о спречавању насиља у породици, који даје основу за активности и сарадњу коју постављају Смернице за организовање састанака за посредовање у запошљавању жртава насиља у породици, за ову област је релевантан низ законских и подзаконских докумената, као и међународних уговора које је Република Србија ратификовала.

У сфери социјалне заштите и надлежности центра за социјални рад, између осталих то су Закон о социјалној заштити, Правилник о ближим условима и стандардима за пружање услуга социјалне заштите, али и Општи протокол о поступању и сарадњи установа, органа и организација у ситуацијама насиља над женама у породици и у партнерским односима, као и Стратегија за спречавање и борбу против родно заснованог насиља према женама и насиља у породици за период 2021–2025. године, као и бројни други.

У сфери запошљавања и рада то су Закон о запошљавању и осигурању за случај незапослености, као и Стратегија запошљавања у Републици Србији за период 2021–2026. године.

Када је реч о обавезујућим међународним уговорима, за ову сврху важна је Конвенција Савета Европе о спречавању и борби против насиља над женама и насиља у

породици, али и Међународни пакт о економским, социјалним и културним правима, као и Агенда о спровођењу Циљева одрживог развоја до 2030.

Више информација о одређењима из наведених закона, стратегија, протокола и међународних уговора која су релевантна за садржај Смерница видети у Прилогу.

САСТАНАК: ОРГАНИЗАЦИОНА ПИТАЊА

У складу са чланом 26. став 3. и чланом 25. став 4. Закона о спречавању насиља у породици, састанак групе за координацију и сарадњу ради пружања подршке и посредовања у запошљавању жртава насиља у породици, (у даљем тексту ГКС) сазива и састанку председава заменик/-ца јавног тужиоца, који/која руководи састанком, саставља записник о његовом току, планираним и предузетим мерама.

Учесници/-е састанка су заменик/-ца јавног тужиоца, који/-а руководи састанком, представници/-е одељења Градског центара за социјални рад Београд (у даљем тексту ЦСР) са подручја стварне и месне надлежности основног јавног тужилаштва и филијале Националних служби за запошљавање Града Београда (у даљем тексту НСЗ) са истог подручја, као и представнице организација цивилног друштва (у даљем тексту ОЦД) које се баве подршком и заштитом жртава насиља у породици. Важно је да чланови/-це групе буду стални/-е у циљу ефикаснијег рада и праћења реализације планираних мера подршке.

Повремени учесници/-е састанка могу бити и одговарајући/-е представници/-е здравствених установа (ради убрзавања поступка отклањања евентуалних здравствених сметњи, када се исте констатују у односу на

конкретну жртву) или представници/-е других установа и организација (ако за то постоје потребе код жртва насиља или потреба сталне групе учесника/-ца) у циљу разматрања и унапређења различитих аспеката подршке жртвама и сарадње у заједници.

Сви/-е учесници/-е састанка се упозоравају (у складу са чл. 14. Пословника о раду групе за координацију и сарадњу) да лични подаци који се користе на самом састанку представљају тајну, те да кршење те тајне представља кривично дело.

Ради ефикасности рада свих чланова/-ца групе, а водећи рачуна о томе да се ради о активностима које се по правилу не могу спроводити у кратком року, састанци се сазивају једном месечно, с тим што тај рок може бити и дужи (у периодима годишњих одмора и празника).

Састанци се одржавају преко апликације Зум (Zoom), или других апликација које омогућавају учешће већег броја представника/-ца, као и ефикаснији и бржи рад.

О свим радњама које се предузимају на састанку води се записник који садржи обавезне елементе, и то о:

- датуму одржавања састанка,
- учесницима/-ама састанка,
- радњама које је предузео/-ла сваки/-а од учесника/-ца састанка пре састанка,
- подацима о жртвама насиља које су идентификоване као особе којима би могла бити корисна ова врста подршке,

- радњама које су предузете у односу на конкретне жртве, нарочито оним које су везане за евентуално
- отклањање постојећих сметњи за рад, радњама које су предузете, а представљају примену
- мера активне политике запошљавања, евиденцији броја нових и текућих жртава, радњама које су предузете у односу на њих, броју жртава које су упућене да се јаве у НСЗ, броју жртава које су се запослиле, броју жртава које су спречене да раде.

ПРИПРЕМА ЗА САСТАНАК

У свим одељењима Градског ЦСР Београд, филијалама НСЗ и ОЦД, које пружају подршку жртвама насиља, а које су у сталном саставу ГКС, обављају се припремне радње за састанак и континуирана међусобна комуникација између састанака. Све укључене службе и организације спроводе и друге активности из своје надлежности, а које служе подршци жртве насиља у запошљавању. У свакој од укључених служби и организација води се евиденција о жртвама насиља у породици којима се пружа овај вид подршке, као и евиденција о спроведеним активностима и оствареним резултатима (исходима).

Стручни/-а радник/-ца који/-а је задужен/-а испред ЦСР као први задатак има да обавести све водитеље/-ке случаја у службама ЦСР о потреби да се пружи и овај вид подршке жртви насиља (јер они непосредно раде са жртвама насиља у породици и прослеђују им информацију о могућностима и подршци приликом запошљавања).

Уколико је у индивидуални план заштите и подршке који доставља ГКС унета напомена: „... проверити радно-правни статус жртве и, уколико иста није запослена, понудити јој ову врсту подршке и извести групу/подгрупу о исходу“, то представља дефинисан и обавезујући задатак за сваког/-у водитеља/-ку случаја.

Водитељ/-ка случаја кроз разговор са жртвом насиља у породици добија податак да ли је жртва запослена или није. Уколико жртва није запослена, водитељ/-ка случаја обавештава, односно „нуди“ услугу подршке при запошљавању уз основне информације о процедури. Водитељ/-ка случаја или стручни/-а радник/-ца задужен/-а за сарадњу у посредовању у запошљавању упућује допис НСЗ са основним подацима о жртви и информацијом да је корисник/-ца мотивисан/-а за запошљавање.

Уколико жртва није мотивисана за запошљавање у датом моменту, значајно је да прими информацију о овом виду подршке, у који се може укључити касније, када за то буде спремна. Водитељ/-ка случаја и у овој фази може да размотри предности укључивања жртве насиља у ову врсту подршке, као и разлоге због којих она није спремна да се укључи (нпр. привремена спреченост за рад због породичних или здравствених околности). Те околности не морају бити ограничавајуће за коришћење услуга НСЗ које се нпр. тичу учешћа у обукама. По истој процедури, водитељ/-ка случаја прослеђује информацију НСЗ и обавештава стручног/-у радника/-цу који/-а учествује у раду ГКС ради пружања подршке у запошљавању, који/-а води евиденцију о жртвама.

Водитељ/-ка случаја, у складу са стручним проценама, потребама и ресурсима жртве насиља у породици, пружа и све друге облике подршке, упућивања и посредовања у складу са задацима ЦСР (нпр. смештање деце у предшколску установу, упућивање жртве на одговарајуће здравствене прегледе и третмане, информисање о услугама ОЦД које пружају подршку

женама са искуством насиља и слично), како би се умањио негативни утицај различитих околности на могућност жртве да учествује у мерама активне политике које спроводи НСЗ и да повећа могућност запошљавања или нађе запослење.

Водитељ/-ка случаја може да проследи информацију о подршци при запошљавању и жртвама насиља у породици које су запослене, тако да оне знају да могу добити подршку уколико се њихов радни статус буде мењао (добију отказ, актуелно радно место им не одговара због ниских прихода, рада у сменама, тешких услова рада, доступности насилнику и слично).

Стручни/-а радник/-ца задужен/-а за сарадњу ради пружања подршке у запошљавању води евиденцију жртава (списак, листа) које су исказале мотивацију за овај вид подршке. Ову листу излаже на састанцима које организује заменик/-ца јавног тужиоца. Непосредно пре састанка, стручни/-а радник/-ца ЦСР и представник/-ца НСЗ имају консултације где размењују информације и упоређују спискове. Стручни/-а радник/-ца ЦСР који/-а учествује на састанку ради пружања подршке у запошљавању, пре састанка који организује заменик/-ца јавног тужиоца може још једном обавити консултације са водитељима случаја, како би евиденција била ажурирана.

У ОЦД којој се јавила жена са искуством насиља, консултанткиња поред безбедносних и питања заштите, проверава и друге потребе жене, као и то да ли је запослена и да ли јој је потребна подршка у запошљавању. Консултанткиња информише жртву о овој врсти подршке, објашњава процедуру и упућивање у НСЗ, где

ће саветница у НСЗ на основу жениних квалификација, ситуације и могућности предузети одговарајуће афирмативне мере у процесу запошљавања, укључујући и посредовање код послодавца, или ће је упутити на друге програме. Консултанткиње из ОЦД траже усмену сагласност жена које се јављају телефоном и писану сагласност жена са којима остварују контакт „лицем у лице“ за достављање личних података жене стручној радници из ОЦД која учествује на састанцима ГКС ради пружања подршке у запошљавању.

Стручна радница из ОЦД која учествује на састанцима ГКС ради пружања подршке у запошљавању објашњава сврху програма, као и то коју документацију је потребно³ припремити да би жене у НСЗ оствариле статус који омогућава активности подршке у запошљавању. Стручна радница у ОЦД објашњава да са тим статусом жене неће бити брисане са евиденције уколико због своје ситуације не буду у стању да се јаве на време НСЗ ради обнове статуса незапослене. Евиденцију жена које су упућене, учествују или су мотивисане да учествују у програму посредовања у запошљавању води стручна радница из ОЦД која учествује на састанцима групе, у складу са договореним категоријама података.

Рад НСЗ са лицима која имају статус жртве насиља у породици спроводи се континуирано и подразумева размену информација и извештавање екстерно и

3 ...пored дипломе/сведочанства, документ који потврђује да је насиље пријављено некој од надлежних институција, а уколико судски поступак није завршен или тренутно немају никакав документ који потврђује статус, упутиће жртву како да из тужилаштва узме потврду о поступку који се води.

интерно. Саветници/-е за запошљавање у НСЗ након сваког састанка групе која посредује у запошљавању добијају информације од значаја за наредни месец, прате жртве која су већ на евиденцији, посредују у складу са условима послодаваца и могућностима жртве, а када се жртве насиља изјашњавају да нису у могућности да раде, да не желе да прихвате понуђени посао (због здравствених разлога, тренутне личне неспремности, због деце и сличних разлога), обезбеђују додатну флексибилност и разумевање надлежних саветника/-ца за запошљавање.

Стални/-е чланови/-це ГКС (ЦСР и ОЦД) достављају НСЗ информације о новим жртвама насиља које су се јавиле или су идентификоване, и које су упућене да се пријаве на евиденцију незапослених лица. Саветници/-е за запошљавање у НСЗ проверавају да ли су упућена и идентификована лица пријављена на евиденцију незапослених лица, утврђују додатне чињенице у вези са статусом жртве насиља у породици, размењују информације, и у складу са специфичностима сваке ситуације заједнички спроводе мере активне политике запошљавања⁴. Ове мере се спроводе у складу са годишњим планом, према потребама жртве насиља и захтевима тржишта рада.

4 Мере активне политике запошљавања представљају систем мера и активности усмерених ка повећању запослености и смањењу незапослености, и обухватају: посредовање у запошљавању лица која траже запослење, професионалну оријентацију и саветовање о планирању каријере, субвенције за запошљавање, подршку самозапошљавању, додатно образовање и обуку, подстицаје за кориснике новчане накнаде, јавне радове, друге мере.

Сваког месеца на састанку ГКС саветници/-е из НСЗ достављају информације о предузетим активностима током претходног месеца и оствареним резултатима (исходима) у раду са жртвама насиља у породици.

САСТАНАК: РАЗМЕНА ИНФОРМАЦИЈА И ПЛАНИРАЊЕ МЕРА

На састанцима који се односе на запошљавање жртава насиља у породици, свако од учесника доставља своје податке, који се затим уносе у записник. **Састанци се евидентирају као састанак ГКС.**

Центар за социјални рад доставља податке – извештава о:

- броју жртава које су идентификоване као особе које би могле да користе ову врсту подршке (име и презиме, годиште и занимање),
- броју жртава код којих евентуално постоје сметње за упућивање у НСЗ, као и о томе шта је предузето ради отклањања тих сметњи,
- броју жртава које су упућене у НСЗ,
- као и о чињеницама које су важне за одабир послова за сваку жену са листе.

Такође се указује на податке који се тичу размене информација са НСЗ, што претходи одржавању састанка групе (с обзиром на то да између ЦСР и НСЗ постоји континуирана сарадња везана за ову врсту подршке, која се не одвија само и искључиво на састанку ГКС).

Национална служба за запошљавање даје податке о томе:

- са колико жртава се ради (односно податке о њиховом имену, презимену, занимању),
- да ли је реч о жртвама из ранијег периода („текуће“) или о новим жртвама,
- о броју жртава које су се евентуално јавиле, али код којих постоји неки од разлога који спречавају да се започне са овим видом подршке (непостојање потврде, пресуде или других докумената или други разлози), и шта је у вези с тим предузето на отклањању сметњи.

Даље се дају подаци о конкретним активностима НСЗ и то о:

- жртвама које су добиле понуду за запослење и о броју тих понуда,
- жртвама које су укључене у неку од мера активне политике запошљавања (обуку у организацији НСЗ, обуку за тржиште рада и др.),
- броју жртава које су се запослиле,
- броју жртава које имају сметње за рад или нису прихватиле предложени план мера.

Организације цивилног друштва за пружање подршке женама са искуством насиља дају информације о:

- броју идентификованих жена које би могле да буду у програму подршке,
- њиховом евентуалном упућивању у НСЗ или ЦСР,
- евентуалним сметњама за ово упућивање, за сваку жену специфично.

Заменик јавног тужиоца даје податке о потврдама које су дате жртвама које се упућују у НСЗ⁵.

Заменик јавног тужиоца поред давања података настоји да са учесницима састанка убрза процедуре, дајући конкретне инструкције/предлоге.

Учесници/-е састанка разматрају све податке за сваку жртву појединачно, што се затим уноси у записник.

Уколико је могуће, податке о жртвама у записник треба уносити по општинама (прво подаци из ЦСР, затим НСЗ, па ОЦД и ОЈТ) јер се углавном ради о истим лицима (тако да се подаци из различитих извора о истом лицу лакше повезују).

Записник са састанка доставља се свим учесницима/-цама састанка.

Жртва насиља у породици је слободна да одлучи да ли ће прихватити ову врсту подршке, као што је слободна и да у сваком тренутку одустане од примене мера.

Стални учесници/-е састанка (ЦСР, НСЗ, ОЦД и ОЈТ) размењују и податке о евентуално одржаним трибинама и другим начинима обавештавања жртва насиља у породици о могућности пружања подршке приликом запошљавања.

5 Напомена: у индивидуалне планове заштите и подршке за жртве које израђују ГКС потребно је обавезно унети меру да се од стране ЦСР провери са жртвом њен радноправни статус, како би се и на овакав начин подстакло ЦСР који пружа услуге подршке жртвама да обрати пажњу на ове податке.

Евиденцију о активностима ГКС води заменик/-ца јавног тужиоца, а она садржи податке разврстане по следећим категоријама:

- укупан број нових жртава,
- пол жртава,
- старосна доб жртава,
- број текућих предмета,
- број жртава које су тренутно спречене за рад,
- број жртава које су упућене у НСЗ а нису се јавиле,
- број жртава према којима се примењују активне мере запошљавања,
- број жртава које су запослене посредством подршке ГКС,
- број жртава које су тренутно спречене за рад,
- број жртава које су одбиле подршку.

ПЕРИОДИЧНИ ПРЕГЛЕДИ И ИЗВЕШТАЈИ

Заменик/-ца јавног тужиоца који/-а руководи ГКС једном у три месеца са осталим сталним члановима врши ревизију извештаја са циљем убрзања процедура. На основу анализираних података доносе се опште препоруке у вези са активностима групе усмерене на унапређење рада, решавање уочених недостатака и тешкоћа, предлагање и предузимање специфичних мера и слично. Опште препоруке су саставни део записника са састанка групе.

Извештај ГКС о пружању подршке у запошљавању жртава насиља у породици који садржи податке из евиденције доставља се координаторки/-у за родно засновано насиље (РЗН) у Вишем јавном тужилаштву у Београду на тромесечном нивоу (крајем марта, јуна, септембра и децембра текуће године).

Координаторки/-у се достављају подаци о:

- броју нових жртава,
- полу жртава,
- старосној доби жртава,
- броју жртава које су запослене посредством подршке ГКС,
- броју жртава које су одбиле подршку.

Координатор/-ка за РЗС припрема полугодишњи извештај у јуну и годишњи извештај у децембру текуће године, за територију Града Београда, у ком су подаци разврстани према категоријама података успостављених у евиденцијама у ОЈТ.

ПРИЛОЗИ ►

Одређења из међународних уговора, закона и подзаконских аката која се односе на садржај Смерница

Шта би требало да сви представници/-е институција знају о стању и потребама жртава насиља у породици

Потврда ОЈТ да је жртва насиља/оштећена у поступку који се води због кривичног дела Насиља у породици (предлог потврде)

Записник са састанка ГКС за посредовање у запошљавању жртава насиља у породици (примерак записника)

Табеларни преглед података из евиденције о активностима ГКС (Ексел табела)

Табеларни преглед података из извештаја ГКС који се достављају координаторки/-у за РЗН у Вишем јавном тужилаштву у Београду (Ексел табела)

МЕЂУНАРОДНИ УГОВОРИ, ЗАКОНИ И ПОДЗАКОНСКИ АКТИ КОЈИ СЕ ОДНОСЕ НА САДРЖАЈ СМЕРНИЦА

Конвенција Савета Европе о спречавању и борби против насиља над женама и насиља у породици у IV поглављу – Заштита и подршка, у чл. 18. – Опште обавезе, ст. 2. обавезује чланице „да предузму неопходне законодавне или друге мере и обезбеде одговарајуће механизме за делотворну сарадњу између свих државних органа (...), локалне и регионалне управе, као и невладиних организација и лица у пружању заштите и подршке жртвама и сведоцима свих облика насиља обухваћених Конвенцијом, укључујући и упућивање на опште и специјализоване службе подршке, наведене у чл. 20. и 22. ове Конвенције.“ Даље, у ст. 3. истог члана наводи се обавеза да предузете мере испуњавају следеће критеријуме: да су засноване на разумевању насиља над женама и насиља у породици из родне перспективе и да су усмерене на људска права и безбедност жртве; да су засноване на интегрисаном приступу који узима у обзир однос између актера и њиховог ширег друштвеног окружења; да су усмерене на избегавање секундарне виктимизације, на оснаживање и економску независност жена жртава насиља (...) одговарајуће за специфичне потребе угрожених лица, укључујући и децу жртве, и да су им доступне. У ст. 4. наводи се да пружање услуге не сме да зависи од спремности жртве да поднесе пријаву или сведочи против било ког учиниоца.

У чл. 19. – Информисање, државе се обавезују да предузму мере и обезбеде да жртве добију одговарајуће и благовремене информације о расположивим услугама подршке и правним мерама на језику који разумеју. У чл. 20. – Опште услуге подршке, ст. 1. дефинисана је обавеза да жртве имају приступ услугама које омогућују њихов опоравак од насиља, а када је то неопходно, „те мере треба да обухватају следеће услуге: правно и психолошко саветовалиште, финансијску помоћ, становање, образовање, обуку и помоћ приликом запошљавања“, а у ст. 2. да обезбеде жртвама приступ услугама здравствене и социјалне заштите.

Поред тога, Међународни пакт о економским, социјалним и културним правима⁷ гарантује право на рад и садржи широк опсег права у вези са радом, која омогућавају економску независност појединца и пун развој и остварење његове личности, и подразумева „право сваког лица да добије могућност да обезбеди себи средства за живот слободно изабраним или прихваћеним радом“, као и да ће државе „предузети одговарајуће мере за заштиту овог права“.

Агенда о спровођењу Циљева одрживог развоја до 2030.⁸ од држава потписница (међу којима је и Република Србија) очекује да кроз холистички и међусекторски приступ мобилишу све ресурсе ради остваривања 17 циљева одрживог развоја до 2030. године.

6 „Службени гласник РС, Међународни уговори“, бр. 12/2013.

7 „Службени лист СФРЈ“, бр. 7/71;

„Службени гласник РС“, бр. 18/2021 и 36/2021.

8 Уједињене нације су на самиту одржаном септембра 2015. године усвојиле резолуцију Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development.

Политика запошљавања препозната је и доприноси остваривању циља 8. – Промовисати континуирани, инклузиван и одржив економски раст, пуну и продуктивну запосленост и достојанствени рад за све, а политика родне равноправности циља 5. – Постићи родну равноправност и оснаживати све жене и девојчице.

Закон о спречавању насиља у породици⁹ у IV поглављу у чл. 24. – Лица одређена за везу, ст. 3, наводи да „лица одређена за везу свакодневно размењују обавештења и податке битне за спречавање насиља у породици, откривање, гоњење и суђење за кривична дела одређена овим законом и за пружање заштите и подршке жртвама насиља у породици и жртвама кривичних дела одређених овим законом“ у чл. 25. – Група за координацију и сарадњу, у ст. 4, наводи се да: „Састанцима могу, по потреби, присуствовати представници образовних, васпитних и здравствених установа и Националне службе за запошљавање, представници других правних лица и удружења и појединци који пружају заштиту и подршку жртвама.“

Закон о социјалној заштити¹⁰, у чл. 3. – Циљеви социјалне заштите, ст. 1, тачка 2) и 3) наводи као циљеве да се обезбеди доступност услуга и остваривање права у социјалној заштити, као и стварање једнаких могућности за самостални живот и подстицање на социјалну укљученост. У чл. 5. – Услуге социјалне заштите и материјалне подршке, у ст. 1, истиче да су „услуге социјалне заштите активности пружања подршке и помоћи појединцу и породици ради побољшања, односно очувања

9 „Службени гласник РС“, бр. 94/2016.

10 „Службени гласник РС“, бр. 24/2011.

квалитета живота, отклањања или ублажавања ризика неповољних животних околности, као и стварање могућности да самостално живе у друштву“. Члан 7. утврђује сарадњу у пружању социјалне заштите са свим релевантним органима, удружењима и другим правним и физичким лицима. У чл. 120. – Јавна овлашћења, истиче се да центар за социјални рад процењује потребе и снаге корисника и ризике по њега и планира пружање услуга социјалне заштите, спроводи поступке и одлучује о правима на материјална давања и о коришћењу услуга социјалне заштите, предузима прописане мере, покреће и учествује у судским и другим поступцима, води прописане евиденције и чува документацију корисника, а у чл. 121. – Други послови центра за социјални рад, наводи се да иницира и развија превентивне и друге програме који доприносе задовољавању индивидуалних и заједничких потреба грађана у области социјалне заштите, који доприносе спречавању и сузбијању социјалних проблема и обавља и друге послове у области социјалне заштите у складу са законом и другим прописима.

Поред Закона о социјалној заштити и низ других закона и подзаконских аката дефинише обавезе ЦСР у процени, изради плана услуга, упућивања, пружања услуга и остваривања сарадње са другим органима и удружењима, попут Правилника о ближим условима и стандардима за пружање услуга социјалне заштите¹¹ и Општег протокола о поступању и сарадњи установа, органа и организација у ситуацијама насиља над женама у породици и у партнерским односима¹².

11 „Службени гласник РС“, бр. 42/2013, 89/2018 и 73/2019.

12 Доступно на: https://www.minrzs.gov.rs/sites/default/files/2018-11/Opsti_protokol_nasilje_u_porodici.pdf

Такође, и Стратегија за спречавање и борбу против родно заснованог насиља према женама и насиља у породици за период 2021–2025. године¹³ у мери 2.3. предвиђа „унапређење општих услуга за жене жртве родно заснованог насиља према женама и насиља у породици кроз дефинисање стандарда рада и обезбеђивање доступности услуга женама из осетљивих група“.

Закон о запошљавању и осигурању за случај незапослености¹⁴ у чл. 6. дефинише послове запошљавања, као што је обавештавање о могућностима и условима запошљавања, посредовање у запошљавању, професионална оријентација и саветовање о планирању каријере, спровођење мера активне политике запошљавања, издавање дозволе за рад странцу и лицу без држављанства, у складу са законом, а чији је носилац Национална служба за запошљавање, као и агенције за запошљавање. Права и обавезе незапосленог лица дефинисане су у чл. 31. и 32. овог закона. У чл. 31, ст. 4, наводи се да су теже запошљиви незапослени особе које због здравственог стања, недовољног или неодговарајућег образовања, социодемографских карактеристика, регионалне или професионалне неусклађености понуде и тражње на тржишту рада, или других објективних околности теже налазе запослење.

Активне политике запошљавања су дефинисане у IV поглављу овог закона и представљају систем мера и активности усмерених ка повећању запослености и смањењу незапослености, а оне су дефинисане у Стратегији и Акционом плану за спровођење Стратегије запошљавања. Мере активне политике запошљавања,

13 „Службени гласник РС“, бр. 47/2021.

14 „Службени гласник РС“, бр. 36/2009, 88/2010, 38/2015, 113/2017, др. Закони 49/2021.

по чл. 43. усмерене су на унапређење запошљавања и обухватају: посредовање у запошљавању лица која траже запослење, професионалну оријентацију и саветовање о планирању каријере, субвенције за запошљавање, подршку samozapošljavanju, додатно образовање и обуку, подстицаје за кориснике новчане накнаде, јавне радове, друге мере (које се креирају Акционим планом у зависности од потреба тржишта рада) усмерене ка запошљавању или одржању запослења. НСЗ општим актом ближе уређује критеријуме, начин и друга питања од значаја за спровођење мера активне политике. У чл. 44–58. специфично се одређује свака од наведених мера активне политике запошљавања, а у чл. 61–63. дефинисан је начин праћења и оцене ефеката.

Стратегија запошљавања у Републици Србији за период 2021–2026. године у V поглављу дефинише општи циљ: Успостављен стабилан и одржив раст запослености заснован на знању и достојанственом раду. У Посебном циљу 2 – Унапређен положај незапослених лица на тржишту рада, наводи се да „Приоритет за укључивање у ‘финансијске’ мере активне политике запошљавања имају припадници теже запошљивих категорија незапослених који се чешће суочавају са отежаним положајем на тржишту рада као што су то жене (...) и друге мање бројне, али зато, када је запошљавање у питању, вишеструко рањиве категорије као што су радно способни корисници новчане социјалне помоћи, жртве трговине људима, жртве породичног насиља, млади у домском смештају, хранитељским и старатељским породицама и други.

У Посебном циљу 1 – Остварен раст квалитетне запослености кроз међусекторске мере усмерене на унапређење понуде рада и тражење за радом, у мери 1.4. Интегрисање корисника услуга социјалне заштите на тржиште рада, наводи се да „интегрисану услугу треба развијати у правцу проширења циљне групе корисника на све радно способне кориснике услуга социјалне заштите (...) жртве насиља у породици, жртве трговине људима (...) представљају категорије на чијој активацији два система, социјална заштита и запошљавање, треба да удруже снаге, координирају активности и заједно приступе решавању ситуације сваког појединачног лица“. Даље се наводи да би препознавање заједничких корисника требало да се врши и у филијалама НСЗ, а не само у ЦСР, као и „укључивањем других релевантних актера у пружање интегрисане услуге, као што су то ОЦД које имају добар приступ конкретним категоријама вишеструко рањивих лица и искуство у спровођењу одређених модела интегрисаних услуга, затим институције образовања и здравства у домену пружања услуга из њихове надлежности, као и локалне самоуправе којима решавање проблема њихових грађана који су у ситуацији социјалне искључености треба да представља приоритет“.

ШТА БИ ТРЕБАЛО ДА СВИ ПРЕДСТАВНИЦИ/-ЦЕ ИНСТИТУЦИЈА ЗНАЈУ О СТАЊУ И ПОТРЕБАМА ЖРТАВА НАСИЉА У ПОРОДИЦИ¹⁵

Знања о насиљу у породици, чије су најчешће жртве жене, деца, старија и на друге начине зависна и немоћна лица, потврђују да дуготрајност и озбиљност насиља може да остави велике последице по здравље, психичко, социјално и економско функционисање жртве и других чланова породице, који су директно и индиректно изложени насиљу. Беспомоћност и препуштеност себи јесу снажна осећања која се обично јављају код жртава. Ова осећања су заснована на поновљеним лошим искуствима, што укључује и контакте са институцијама система од којих се очекује помоћ и заштита.

Жене и друге жртве које су (биле) изложене насиљу у породичном контексту далеко су чешће кориснице социјалне и материјалне помоћи и у знатно су већем ризику од сиромаштва и социјалне искључености. Оне су често изложене економском насиљу, поред других врста насиља, које понекад остаје неоткривено у поступцима пред институцијама. За многе жене, а посебно оне које имају малолетну децу, одлука да изађу из насилне везе и да започну живот као самохране мајке носи врло висок ризик од сиромаштва.

15 Прилог је адаптиран текст Тање Игњатовић, „Насиље према женама и запошљавање“ преузет са линка Аутономног женског центра „Закон о спречавању насиља у породици – Ресурс центар“, <https://www.womenngo.org.rs/resurs-centar>.

Контрола и изолација, као тактике психичког насиља које насилник систематски спроводи, доприносе настајању несигурности, страха и беспомоћности, негативно утичу на самопоштовање и на односе са другима. Овим жртвама биће тешко да праве изборе и доносе одлуке, некада и најједноставније, што може отежати њихов самостални живот. Истовремено, осећања стида, страха и кривице подстичу самоизолацију жртве, што ће се, у ситуацијама када напусте насилног партнера или породицу, када треба да се запосле или започну властити посао, показати као недостатак социјалних релација које омогућавају сналажење, повезивање и подршку, неопходне за налажење посла и постизање успеха.

Због тога, саставни део подршке женама и другим особама са искуством насиља у запошљавању представља психосоцијална подршка, односно рад на опоравку, реуспостављању самопоуздања, самопоштовања и социјалних релација.

Кад жртве припадају маргинализованим групама друштва, често су суочене са вишеструким проблемима, поред искуства насиља у породици. То значи да су често нижег образовног нивоа, слабих професионалних квалификација, без стабилних финансија и запослења, или су остале без посла или никада нису радиле, или су у сталној потрази за било каквим послом (најчешће сезонским и мало плаћеним уз неповољне радне услове). Њихова рањивост погодује неповољном третману послодаваца, те се чешће од других сусрећу са лошим условима рада, неуплаћеним здравственим и пензијским осигурањем, запошљавањем на краткорочне уговоре, непоштовањем радног времена, права на одмор и слично.

Шта је потребно имати у виду када се планира посредовање у запошљавању жена са искуством насиља и других жртава?

За жену и друге жртве јесте важно да знају да су подаци о њиховој приватности осигурани. Ако послодавац зна да је жена са којом склапа уговор о раду жртва насиља (јер је то услов за коришћење подстицајних мера), он треба да зна да се ради о нарочито осетљивим личним подацима, те да у случају неовлашћеног коришћења података може сносити законске санкције.

Посао који ће жена добити не би требало да је додатно виктимизује, што значи да би у процени одговарајућег посла требало узети у обзир специфичну ситуацију и осетљивост сваке жене појединачно, односно њене специфичне потребе, слабости и снаге.

Треба имати у виду да одређени послови нису погодни за неке жене са искуством насиља (ради се индивидуал-на процена). На пример:

- рад у сменама, ноћни рад и рад викендом, ако жена има малу децу и нема неформалну мрежу подршке,
- послови на јавном месту/отвореном простору, ако постоји страх и могућност да је насилник узнемирава, прети, прогања,
- брига о другим лицима (нпр. старијим, болесним...), уколико је имала искуство психичког насиља (омаловажавања, малтретирања...),
- послови продаје за коју јој је потребна широка мрежа контаката (због изолације и контроле) или самопоуздање,

- послови на којима се очекује доношење одлука, избор између више могућности, самосталност (уколико је имала искуство контроле, психичког насиља...),
- послови на којима би могла да буде етикетирана, злоупотребљена, малтретирана од послодавца/надређених или колега.

Важно је да се женама које су преживеле насиље пре налажења посла и током рада осигура целовита помоћ и подршка (кроз индивидуални план који одговара на специфичне потребе жена). То може да укључи психосоцијалну подршку, додатну едукацију и усавршавање, подизање самопоуздања и осећања сигурности у постизању планираних циљева, унапређење презентације личних квалитета, вештина и знања, информисање о правима у сфери рада. Женама би могла бити корисна и подршка у вези са припремом за рад (адаптација на запослење и нови посао, релације са колегама/-иницама, послодавцем/-ком и слично), што би заједнички могли да организују ЦСР, НЦЗ и ОЦД која пружа подршку женама са искуством насиља. Треба планирати и друге врсте подршке изван сфере рада (нпр. помоћ у судским поступцима који су у току, посредовање код различитих служби, на пример, да се деца упишу у вртић, помоћ око унапређења родитељских компетенција, проналажење одговарајућег простора за становање и друго).

За жене које су у поступцима развода и утврђивања модела виђања оца са децом, требало би водити рачуна да се предложе модели који не захтевају (често) одсуствовање са рада. Уколико су ови модели већ регулисани, а нису повољни у измењеним околностима, размотрити могућност за подношење предлога за измену судске одлуке и предлагање повољнијег модела.

Треба размотрити да ли би послодавац/надређени, колеге или обезбеђење у фирми морали да имају информације у вези са безбедносним аспектима рада (на пример, да су на снази хитне мере или продужене хитне мере или мере заштите од насиља у породици, или друге безбедносне мере у вези са кривичним поступцима, да ли постоји ризик од тога да их учинилац насиља прекрши доласком на радно место и слично), као и шта би требало да чине у тим околностима (на пример, да позову надлежног полицијског службеника и пријаве догађај).

Важно је да представник ЦСР (који учествује на састанку за координацију и сарадњу) направи процену безбедносних ризика од насиља према жени на радном месту. Са женом се мора разрадити стратегија за пријаву и документовање дела насиља уколико се оно деси на радном месту. Уколико се узнемиравање, кршење мера или насиље деси на радном месту или непосредно у близини, одговарајуће поступке (кривичне, парничне или прекршајне) по службеној дужности треба да поднесу надлежни државни органи (тужилаштво, полиција, ЦСР), имајући у виду специфичне околности, третирајући ова дела и као економско насиље.

У случају да се учинилац насиља процени као „нарочито опасан“ или непредвидив, обавезно израдити безбедносне планове, покренути поступке за заштиту од насиља и предложити суду да се подаци о радном месту (адреса фирме и радног места) сматрају службеном тајном, односно да се не налазе у документима и записницима са суђења (да ЦСР ковертира податак суду, али да га не наводи у налазу и мишљењу). Ту информацију би требало да има и НСЗ, као и сви учесници састанака

за координацију и сарадњу и састанка за посредовање у запошљавању. Препоручује се да у том случају послодавац/надређени и обезбеђење фирме имају информацију о могућем безбедносном ризику.

Из искуства са послодавцима, познато је да они немају информације о природи појаве насиља у породици и другим облицима родно заснованог насиља, и да не би волели да угрозе сигурност својих радника/-ца, клијентата и корисника услуга, као ни властиту сигурност (посебно ако се фирме налазе у малим местима, где се скоро сви знају).

Такође, уколико послодавац/надређени има запажања о проблемима жене у вези са радом, о емотивној кризи, честим изостанцима или боловањима и слично, требало би да подржи жену која је имала искуство насиља да потражи помоћ и подршку стручног лица (у ЦСР, ОЦД за подршку женама са искуством насиља, здравственој установи и слично).

ПОТВРДА ОЈТ ДА ЈЕ ЖРТВА НАСИЉА/ОШТЕЋЕНА У ПОСТУПКУ КОЈИ СЕ ВОДИ ЗБОГ КРИВИЧНОГ ДЕЛА НАСИЉА У ПОРОДИЦИ (ПРЕДЛОГ ПОТВРДЕ)

Република Србија
ОСНОВНО ЈАВНО
ТУЖИЛАШТВО У _____
Дана _____ године
Београд

ПОТВРДА

Којом се потврђује да је _____, ЈМБГ _____, жртва насиља – оштећена у поступку који се води због кривичног дела Насиља у породици у предмету _____.

Овај статус потврђује се и чињеницом да се и пред _____ судом у поступку _____ води поступак за изрицање мера заштите од насиља у породици.

Овај статус потврђује се на основу података рада Групе за координацију и сарадњу, где су подаци о _____ породици _____ више пута разматрани, а из којих произилази да је _____ жртва насиља у породици.

Овај статус потврђује се обзиром да је у односу на _____ изречена хитна мера према _____, а у односу на _____, која је жртва насиља.

Ова потврда се издаје уз сагласност жртве, а ради њеног упућивања у Националну службу за запошљавање ради примене посредовања у запошљавању жртава насиља у породици.

ЗАМЕНИК ЈАВНОГ ТУЖИОЦА

ЗАПИСНИК СА САСТАНКА ГКС ЗА ПОСРЕДОВАЊЕ У ЗАПОШЉАВАЊУ ЖРТАВА НАСИЉА У ПОРОДИЦИ (ПРИМЕРАК ЗАПИСНИКА)

ЗАПИСНИК СА САСТАНКА ГРУПЕ ЗА КООРДИНАЦИЈУ И САРАДЊУ Запошљавање жртава

Састављен дана **х. х. 2023. године**, у просторијама Другог основног јавног тужилаштва у Београду, ул. Савска 17а, пред замеником јавног тужиоца Другог основног јавног тужилаштва у Београду **Милица Љубичић**.

ПРИСУТНИ СУ:

Заменик јавног тужиоца
Милица Љубичић

Представник Националне службе
за запошљавање
Служба Вождовац
Жељка Зеленовић

Представник центра
за социјални рад
Одељење Раковица
Верица Станојевић
дипломирани социјални радник

Представник Националне службе
за запошљавање
Служба Чукарица
Татјана Мијушковић

Представник Центра
за социјални рад
Одељење Гроцка
Гордана Илић
руководилац одељења

Представник центра
за социјални рад
Одељење Вождовац
Сања Ристић Грујичић
руководилац одељења

Представник центра
за социјални рад
Одељење Чукарица
Соња Ћосић
руководилац одељења

Представник Националне службе
за запошљавање
Служба Раковица
Дијана Чаликјан

Представник Националне службе
за запошљавање
Служба Гроцка
Ружица Максимовић

Представник аутономног
женског центра Ања Зечевић
zene.savet@azc.org.rs

Записничар
Драгана Добрић

Започето у 09.05 часова

Констатује се да се састанак одржава путем апликације Зум (Zoom).

Пре почетка данашњег састанка заменик јавног тужиоца Милица Љубичић указује на значај подршке жртвама кроз запошљавање, анализира претходне активности и остварене резултате, и указује на то да је у наредном периоду неопходно да се Центри за социјални рад још више ангажују у детекцији жртва и отклањању сметњи за примену подршке. Конкретно наводи да је са жртвама А. Б. са Чукарице, Б. Б. из Раковице, М. Ш. из Гроцке, П. П. са Вождовца потребно обновити контакт ради увида у актуелну ситуацију, истичући спремност за пружање подршке.

Представник Центра за социјални рад, руководилац Одељења Чукарица Соња Ћосић наводи: имамо шест жртва на евиденцији. То су:

Д. М. рођена _____ по занимању _____,

Б. Г. рођена _____ по занимању _____,

Ц. Ц. рођена _____ по занимању _____,

В. В. рођена _____ по занимању _____,

Р. Р. рођена _____ по занимању _____,

С. С. рођена _____ по занимању _____

Реч је о жртвама које су већ упућене у НСЗ и на њиховој су евиденцији, с тим да се:

Д. М. налази у Сигурној кући.

Б. Г. је завршила праксу за неговатељице.

Дана Х. Х. 2022. године размењене су информације за две жртве, и то за:

Д. Р. рођену _____ по занимању _____ и

Н. М. рођену _____ по занимању _____.

Д. Р. тренутно има здравствених сметњи и иде на терапије, и до окончања истих није у могућности да ради.

Жртва Н. М. се породила и тренутно је спречена да ради. ЦСР ће пратити ове две жртве и предлагати даље мере везане за њихову подршку, а све у циљу коначног упућивања у НСЗ. Ове две жртве нису упућене у НСЗ, али је са обе жртве утврђена листа послова која би одговарала њиховом занимању и тренутним околностима.

Представник Националне службе за запошљавање, Службе Чукарица Татјана Мијушковић наводи: од шест жртва које је упутио Центар за социјални рад, Д. М. је привремено спречена за рад, а Б. Г. има прелом ноге и тренутно је спречена да ради. Са остале четири жртве активно се ради. Од ове четири жртве:

Ц. Ц. и В. В. биле су на Сајму запошљавања, а Р. Р. је упућена на Обуку за вођење пословних књига.

С. С. се не јавља на телефон.

– **Врши се провера података и контакт телефона за жртву. Након овога дају се унакрсне информације и налаже поновно ступање у контакт са жртвом.**

Д. М. иде на процену радне способности.

У претходном периоду није било нових жртава.

Представник Националне службе за запошљавање, Службе Вождовац Жељка Зеленовић наводи да имамо једну жртву из претходног периода, и то:

Г. И. рођену _____ по занимању _____ са којом се активно ради. Била је у Сигурној кући, добила је шест понуда за посао, упућена је и на Сајам за запошљавање, и очекује се повратна информација. Именована се изјаснила за више различитих одговарајућих послова, с тим што је она прехрамбени техничар по занимању.

Поред ове, Г. Г. је нова жртва која је упућена из Центра за социјални рад, са којом је саветник обавио разговор и где је иста порицала статус жртве.

– **Врши се размена информација за жртву и утврђује се да је иста позната центру, као и тужилаштву, те да јој свакако треба признати својство жртве.**

Друга нова жртва је Ф. З. рођена _____ по занимању _____ која тек треба да се јави у НСЗ, односно донесе потребну документацију.

Представник Центра за социјални рад, руководица Одељења Вождовац Сања Ристић Грујичић наводи: Г. Г. је на састанку за координацију, подгрупа Вождовац, означена као жртва, истој је предочена садржина плана овог вида подршке, који је она прихватила.

Представник ЦСР, руководица Одељења Вождовац Сања Ристић Грујичић долаје да је детектована још једна жртва, и то Ф. З. рођена _____ по занимању _____. Упућена је у НСЗ и она је лице без занимања.

Заменик јавног тужиоца наводи како нема повратних информација за жртву. Потребно је извршити проверу да ли ће се жртва јавити у наредном периоду и извести на наредном састанку.

Представник Центра за социјални рад, руководица Одељења Гроцка Гордана Илић наводи:

ЦСР детектовао више жртава, и то:

К. Б. којој је пружена помоћ око тражења стана и психолошка подршка која јој је актуелно најбитнија. Такође, са истом је обављен разговор ради процене послова који би за њу били адекватни и наставиће се са даљим радом до упућивања у НСЗ.

Л. Љ. рођена _____ по занимању _____ налази се у Сигурној кући, и тренутно је здравствено спречена да ради.

М. А. рођен _____ по занимању _____ упућен у НСЗ, као и Н. Ј. рођена _____ по занимању _____.

Ш. М. рођена _____ по занимању _____ тренутно је спречена да ради из здравствених разлога.

Представник Националне службе за запошљавање, Службе Гроцка
Ружица Максимовић наводи:

Н. Ј. је санитарни техничар са искуством рада у осигурању. Пре неколико дана понуђено јој је шест послова у администрацији, што није желела. Прихватила је једну понуду, и то да буде агент продаје, и на тај разговор ће отићи. Очекује се у наредном периоду повратна информација у вези са овом понудом.

К. Б. је завршила основну школу, жели да ради искључиво близу куће, и то као конобар или продавац. Понуђени су јој послови у Београду и исте је одбила. Наставиће се са даљим радом у тражењу адекватне понуде.

М. А. је понуђен посао на Новом Београду, али је одбио посао утовара и истовара због удаљености од места становања.

Л. Љ. се налази у Сигурној кући, по занимању је фризер, болује од мултипла склерозе. Изјавила је да ће доћи по изласку из Сигурне куће јер је заинтересована да ради.

Ш. М. је економски техничар, има већих здравствених проблема и налази се у Сигурној кући. Тренутно је спречена да ради.

Представник Националне службе за запошљавање, Службе Раковица Дијана Чаликјан наводи: сада имамо шест жртава.

В. М. рођена _____ по занимању је кувар, а радила би као продавац. Истој је дата понуда да се јави на Зелени венац, што је одбила, јер је тај посао удаљен. Јавила се за рад у робној кући, где је провела један дан, а затим одустала, наводећи да јој је то напорно и да не жели да ради.

Ј. Ћ. рођена _____, матурант гимназије, била је у Сигурној кући и треба да се јави у тужилаштво ради добијања потврде и одласка у НСЗ.

Остале четири жртве су старије:

В. В. рођена _____ по занимању _____ иде на обуку.

Д. Д. рођена _____ жели самозапошљавање.

В. Д. рођена _____ која је по струци дефектолог, док се
У. Н. рођена _____ води као висококвалификовани радник, а у ЦСР води као медицинска сестра, али иста није заинтересована да ради зато што _____.

Представник Центра за социјални рад, Одељења Раковица Верица Станојевић наводи: да у претходном периоду нису укључиване нове жртве. Имају стару жртву В. М. рођену _____ по занимању _____ са којом су контактирали телефоном како би је још боље упутили коме да се јави у НСЗ.

У току је и разговор са још једном жртвом која ради на пословима обезбеђења и која би можда променила посао.

Представник Аутономног женског центра Ања Зечевић наводи: да су упућене три жртве, али да је током самог упућивања једна од њих пронашла посао – С. С. рођена _____ по занимању _____ запослила се као _____.

Д. О. рођена _____, инжењерка, због обавеза према детету тренутно није у могућности да ради.

Држављанка Русије Н. Ш. рођена _____ по занимању _____, која још увек није на евиденцији жртва, поседује документацију издату од стране Института за судску медицину везану за насиље које је доживела. Тренутно није у Србији, и по њеном повратку биће упућена у НСЗ Вождовац.

Заменик јавног тужиоца наводи да је потребно жртву упутити најпре у ЦСР и извршити проверу да ли је постојала пријава насиља. Такође, наводи се да би у наредном периоду са свим жртвама које су тренутно спречене да раде требало обновити контакт ради процене трајања спречености и мера које би требало предузети да се сметње отклоне у што краћем року.

Евиденција жртва са састанка:

Број нових жртва је 12, број текућих жртва 13, број жртва где су завршене активности 1, од чега је једна жртва мушког пола и 24 жртве женског пола.

У односу на 10 жртва примењене су активне мере запошљавања и то: обука за неговатељицу и учешће на Сајму запошљавања.

У односу на три жртве дате су конкретне понуде за посао, једна жртва је прошла обуку и две су прошле обуку за samozapoшljavanje.

Број жртва које су тренутно спречене да раде је 12, због здравствених проблема, боравка у Сигурној кући, као и из разлога што се још увек нису јавиле у НСЗ или су страни држављани.

Број жртва који није прихватио план мера је 3, из разлога што жртва пориче статус жртве, једна је одбила посао јер јој је напоран, а једна није заинтересована да ради.

Број запослених жртва је 1.

Број жртва чији статус мирује је нула.

Констатује се да ће се следећи састанак одржати х. х. хххх. године са почетком у 9.00 часова.

Завршено у 10.20 часова

ТАБЕЛАРНИ ПРЕГЛЕД ПОДАТАКА ИЗ ЕВИДЕНЦИЈЕ О АКТИВНОСТИМА ГКС (ЕКСЕЛ ТАБЕЛА)

Нове жртве

Пол	М
	Ж
Старосна доб	18-25
	26-35
	36-45
	46-55
	56-65

Текуће жртве

Тренутно спречене за рад,
на евиденцији ЦСР и нису упућене у НСЗ

Упућене у НСЗ а нису се јавиле

Број према којима се примењују АМЗ

Тренутно спречене за рад у НСЗ

Број жртава које су одбиле подршку

ТАБЕЛАРНИ ПРЕГЛЕД ПОДАТАКА
ИЗ ИЗВЕШТАЈА ГКС КОЈИ СЕ
ДОСТАВЉАЈУ КООРДИНАТОРКИ/-У
ЗА РЗН У ВИШЕМ ЈАВНОМ
ТУЖИЛАШТВУ У БЕОГРАДУ
(ЕКСЕЛ ТАБЕЛА)

Нове жртве	
Пол	М
	Ж
Старосна доб	18-25
	26-35
	36-45
	46-55
	56-65
Број жртава који се запослио	
Број жртава које су одбиле подршку	

Република Србија
**ВИШЕ ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО
У БЕОГРАДУ**

